अन्वयुर्वृष्णिशार्दूलं वासुदेवं महाद्युतिं । स्त्रियो रत्नानि वासांसि पृथक्पृथगनेकशः ।
ततो विवाहो विधिवद्वृत्ते मत्स्यपार्थयोः । ततः शङ्खाश्च भेर्य्यश्च गोमुखाडम्बरास्तथा ।
पार्थैः संयुज्यमानस्य नेदुर्मत्स्यस्य वेश्मनि । उच्चावचान्मृगान् जघ्नुर्मेध्यांश्च शतशः पशून् ।
सुरामैरेयपानानि प्रभूतान्यभ्यहारयन् । गायनाख्यानशीलाश्च नटवैतालिकास्तथा ।
स्तुवन्तस्तानुपातिष्ठन् सूताश्च सह मागधैः । सुदेष्णाञ्च पुरस्कृत्य मत्स्यानाञ्च वरस्त्रियः । २२९५
आजग्मुश्चारुसर्व्वाङ्ग्यः सुमृष्टमणिकुण्डलाः । वर्णोपपन्नास्ता नार्य्यो रूपवत्यः स्वलङ्कृताः ।
सर्व्वास्वाभ्यभवत्कृष्णा रूपेण यशसा श्रिया । परिवार्य्योत्तरां तासु राजपुत्रीमलङ्कृतां ।
सुतामिव महेन्द्रस्य पुरस्कृत्योपतस्थिरे । तां प्रत्यगृह्णात्कौन्तेयः सुतस्यार्थे धनञ्जयः ।
सौभद्रस्यानवद्याङ्गीं विराटतनयां तदा । तत्रातिष्ठन्महाराजो रूपमिन्द्रस्य धारयन् ।
स्नुषां तां प्रतिजग्राह कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । प्रतिगृह्य च तां पार्थः पुरस्कृत्य जनार्दनं । २२७०
विवाहं कारयामास सौभद्रस्य महात्मनः । तस्मै सप्तसहस्राणि हयानां वातरंहसां ।
द्वे च नागशते मुख्ये प्रादाद्वसुधनं तदा । हुत्वा सम्यक् समिद्धाग्निं अर्चयित्वा द्विजन्मनः ।
राज्यं बलञ्च कोषञ्च सर्व्वमात्मानमेव च । कृते विवाहे तु तदा धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः ।
ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तं यदुपाहरदच्युतः । गोसहस्राणि रत्नानि वस्त्राणि विविधानि च ।
भूषणानि च मुख्यानि यानानि शयनानि च । भोजनानि च हृद्यानि पानानि विविधानि च । २२७५
तन्महोत्सवसङ्काशं हृष्टपुष्टजनावृतं । नगरं मत्स्यराजस्य शुशुभे भरतर्षभ ।

इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि वैवाहिकपर्व्वणि उत्तराविवाहे द्विसप्ततोऽध्यायः समाप्तं वैवाहिकपर्व्व समाप्तञ्च विराट पर्व्व ॥ ७२ ॥

अत्र विराटपर्व्वणि अध्यायानां श्लोकानाञ्च व्यासोक्तसङ्ख्याऽधिकसङ्ख्या दृश्यते लिपिकरप्रमादात् कुत्रकुत्राधिक्यं तन्निश्चयो न भवतीति ॥